

הארץ הזאת שרועצת לנו מתחת ארזלים

הארץ הזאת שרועצת לנו מתחת ארזלים היא
לביאה מסתוללת.
היא כבר זמן לביאה מסתוללת צועקת פצעים
מן הפטמות פוצים אקורף לה את השורים
עכשיו שאתה מתלשלת

הארץ הזאת שרועצת לנו מתחת ארזלים
תנער אותנו (כמו שטיח האבק לפני הפסח)
רק מי שזומז הנפשו יותר

הארץ הזאת שרועצת לנו מתחת ארזלים ביום
ההוא תקבץ
מצפון ים-המלח תרוב הנשר הסמיק של חלב וזבש
נשר החלב והזבש שיצביק אותנו אליו
כאנהל כל הנפרות
אלי ים

אליעז כהן.

בגיליון הבא של "בקיבוץ כפר מנחם" נציין את יום הולדת ה-76 לישוב.
אני מציעה לייחד את הדיון למציאות החיים בקבוץ המתחדש.
הקבוץ המתחדש שלנו שונה מהקבוץ השיתופי (בו חיינו בעבר) באורחות חייו וערכיו, הוא
פלורליסטי באופיו ומרובות בו קבוצות האינטרסים. הקבילה היום מנוהלת ע"י מנהלים,
שאינם חברי קבוץ והיחסים הבלתי אמצעיים ביניהם ובין החברים מוגבלים, הם שגרירי
השינוי ואינם קשורים למסורת ולנוהגים שלנו.
נראה לי חשוב לגבש קווים מנחים קהילתיים, כיצד חיים יחד במציאות מגוונת זו וכמובן
עולה השאלה האם וכיצד לשמר מסורות ונוהגים שליוו אותנו?
חברים מוזמנים לפנות אלי ולהתייחס.

יהודית אפרתי.

מדיוני המזכירות – 30.9.15

1. דיוור קבע- למשפחות ובודדים שפנו להתקבל לחברות
נדונו מספר פניות של חברים, הממתינים לפתרון דיוור עבורם, בהתאם להחלטות שהתקבלו בעבר.
2. פינוי גזם עצים, אשפה וקרטונים :
הפינוי נעשה ע"י משאית גדולה, והוא נעשה רק מאותם מקומות שהוסדרו וסומנו למטרה זו.
לא יהיה פינוי גזם, אשפה וקרטונים ממקומות לא מוסדרים וללא תאום עם הגנן ו/או מרדכי קריסטל.
התלונות על לכלוך הן ברובן תוצאה של השלכת האשפה והגזם בכל מקום מזדמן, תוך התעלמות ממיקומם של האתרים והמיכלים המיועדים למטרה זו.
3. עדכון מחירון השכרת דירות [בהשתתפות שלמה ברוידא].
אושר המחירון החדש לדירות קהילה, הניתנות לבנים צעירים [בתיאום עם ו. צעירים].
4. המשך תהליך קליטת משפחות חדשות .
התקיימה פגישה עם אנשי מקצוע [עוה"ד, רישוי] וועדת הקליטה, בה נדונו המהלכים הרצויים בקליטה לחברות. בהתאם להמלצות, יגובשו הצעדים המתאימים לנו.
5. פניות חברים :
לאור פניות חברים לבצע עבודות בינוי ותחזוקה בדירותיהם
סוכמו הנושאים הבאים :
+ הרחבת מדרכות לקלנועיות – הקיבוץ לא מבצע עבודות אלה. הביצוע ע"י החבר, מחייב תיאום עם הגורמים המקצועיים בקיבוץ.
+ תשתית חשמל ותקשורת בדירות מושכרות / משופצות – לא באחריות הקיבוץ, מחייב תאום עם הגורמים המקצועיים בקיבוץ.
6. שיפוץ מטבח וחדר האוכל
יש הכרח לשפץ את המטבח ע"מ להתאימו לדרישות משרדי הבריאות, איכות הסביבה והחינוך.
סוכם : הנושא יובא לדיון והחלטה משותפת של המזכירות וההנהלה העסקית.
7. ביצוע כבישים [בריכות – ספריה – בית הדר].
הוסדרו הסיבות לעיכובים [פיקוח, תקציב], ולאחר ההבהרות הנדרשות הנושא יוצא לביצוע...במהרה.

8. שיפוץ "בית מוסדות" - למשרדי הקיבוץ.
לאחר השלמת התוכניות ובחירת הקבלן המבצע, התחילו עבודות השיפוץ של "בית הדר". בגמר העבודות יועברו משרדי הקיבוץ [משק, מזכירות] + הנהלת החשבונות, למשכן "החדש".

9. הליך הבוררות – בנושא כספי הפיתוח.
נמסר על הדיונים הנעשים בין נציגי הקיבוץ וההרחבה, בדבר מימוש תקציבי הפיתוח "המונחים" – במא"ז יואב. יש התקדמות ונקווה לסיום סוגיה זו בהקדם.

10. קרן מילואים / סיעוד
מספר חברים בעלי צרכים מיוחדים, לא התקבלו להסדר מול חברות הביטוח. הוחלט לצרפם לקרן המילואים של הקיבוץ [מעל גיל 55].

11. כלבים משוטטים / סגירת כביש בתי הילדים
המזכירות מצטרפת ליוזמות וועד האגודה :
+ מניעת כלבים משוטטים – בסיוע לוכד כלבים.
+ סגירת כביש בתי הילדים – בשעות העומס – יתואם עם יועץ תחבורה.

12. מנהל/ת כלבו :
הסתיים הליך בחירת המחליף לאיה, ונבחר עומר ברוידא, שהתחיל בימים אלו בחפיפה ולימוד לקראת הכניסה לתפקיד. נאחל לו הקלטות מהירה.

13. מנהל/ת משרד הדואר :
רבקה קלנר פנתה לסיים את התפקיד, ניהול הדואר עובר לאחריות האגודה, אנו עוסקים במשותף באיתור מועמד/ת מתאימים לתפקיד.

14. ניהול בית הקברות :
אנו מחפשים מועמד מתאים לניהול, תפעול ותחזוקת הנוי בבית הקברות.

רשם : שלומי שקד

נסתיימה עונת הרחצה תשע"ה התודה והברכה ליונתן דביר ויוסי שרון, אשר על הפעלת הבריכה ותודה ליואב אלי שדה המציל ולליאורה בן חורין על שחיית הבוקר.

ב- 7.10 ירד היורה. ירדו 36.5 מ"מ גשם. להתראות בחורף גשום.

במלאות לאביגדור 95 שנים

אותך אביגדור אני זוכרת, כרועה צאן, עוד מהילדות שלי בכפר מנחם. היית שזוף תמיד, הילוכך מהיר והעדר אחריך, משאיר אבק כאלו נסגר השער אחריכם, הלכתם אל הגבעות, על מנת לתת לכבשים ללחך ממטעמי הטבע. אולי זה יישמע הזוי לקוראים, אבל היה חג כזה, שקראו לו חג הגז. חג הגז נערך בין האינקליפטוסים ליד המגבנה בירידה לרפת. קלאוס ז"ל היה מנגן את שירי הרועים, כמו אל המעין בא גדי קטן, גוזו גז, מעבר לגבע מהר להר גלשו עדרי הצאן ושירי מולדת נוספים. הרועים היו מלובשים בחולצות לבנות ומכנסי חאקי. ברגע מסוים נערך טקס הגזיזה, אני זוכרת, אביגדור, באיזו מיומנות תפשת את הכבשה, ביד אחת אחזת את שתי הרגליים הקדמיות ובשנייה אחזת את הרגליים האחוריות ובהרמה גבוהה כלפי מעלה ובבת אחת הנחתת את הכבשה אחת אפים ארצה, כשהיא שכובה על צידה על השולחן. אז היו נשלפות מספרי הגזיזה הגדולות וחבורת הרועים החלה בגזיזה, קודם החלק התחתון ולאט לאט פשטו את הכבשה מצמרה. היא הייתה יוצאת כזאת קטנטונת, כמו איזה תרנגולת מרוטת נוצות. הצמר היה נערם בערמה גדולה. לימים למדנו להחזיק חוט צמר בין שתי כפות הידיים והיינו מגלגלים את החוט על חתיכת מקל. כמו כל חג, חג הגז הסתיים בריקודי עם המוניים.

אפשר להגיד עליך אביגדור, שאתה מתנהג כמו ילד, אבל להתנהג כמו ילד שתי פנים לו - האחד, שלא יודע לבלום את יצרו, הכל צריך להיות עכשיו והשני, להיות כמו ילד, שזה להיות יצירתי, להיות בעל דמיון פורה וראיה חיובית של כל דבר ואתה אביגדור כזה. מה לא עשית? – סרטי אנימציה, בובות תיאטרון על חוטים, פסלים מחוטי ברזל, ציורי קריקטורות בעיקר קשורות בתחום היותך רועה צאן – אתה מספר דרך הציורים ונותן הנפשה לכבשים בתנחות של חיזור, אהבה, סלידה ועוד מיני פוזות אנושיות לכאורה.

ומי יכול להפוך קלנועית לרכב 4 x 4 - רק אתה!

אין סוף לדמיון ולמיוחדות של הדברים. כאשר המנקה הייתה מגיעה לביתך היית מגיע למועדון ומיד היו נאספים אנשים מסביבך, כי אתה מלא בסיפורים. לעיתים רחוקות היית מוצא לך פינה שקטה וקצת חשוכה על מנת להמשיך את שנת הבוקר שלך.

רבי נחמן מברסלב אמר על 4 דברים העולם עומד:

1. על הבורא.

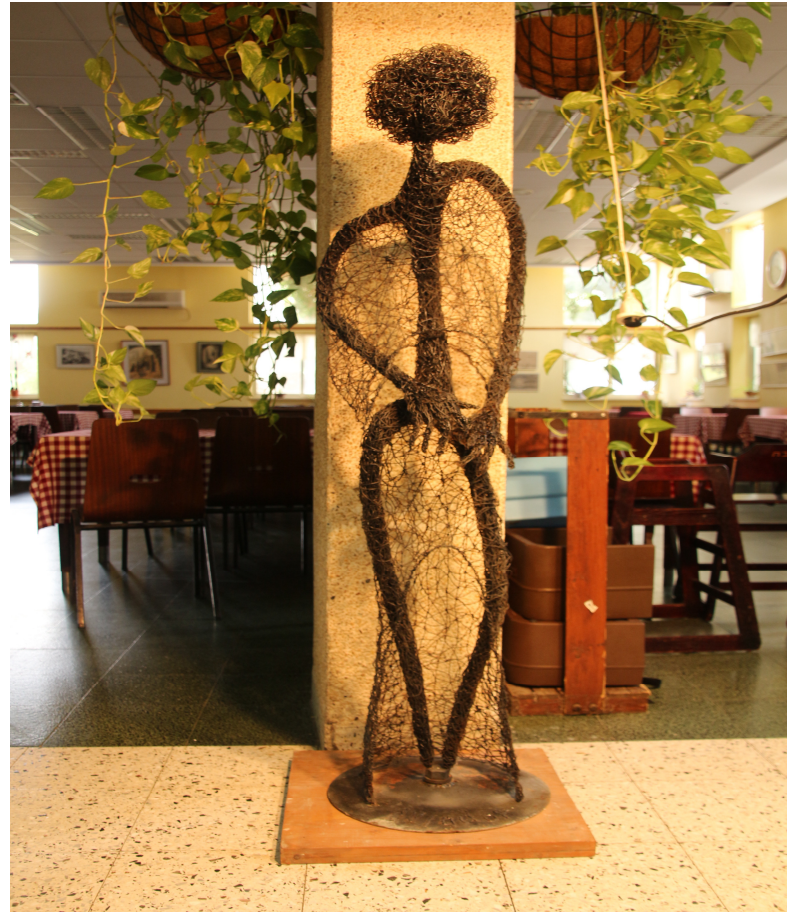
2. על הבריאה.

3. על הברואים

ואחרון חביב על הבריאות.

אז נותר לי לאחל לך בריאות והמשך יצירה ודמיון, כפי שאתה.

שושקיה סעידי.

מתוך תערוכתו של אביגדור כהן
הוצגה בחדר האוכל קיץ 2015
צילומים: אמנון זלינגר

אביגדור כהן

האדם הזה, האמן הזה, היוצר הזה. חי ונושם אמנות, ללא גבולות וללא אסכולות וז'אנרים. כבר בימי "אבוקה", טרם הגיעו לכפר מנחם, ריכז בתוך אישיותו את ערכי העבודה, החברה והתרבות החדשה. רישומיו בטוש ובצבע ליוו את היש והאין של הקבוץ, מאז הגיעו לכפר מנחם ב - 1950. מעורבותו האקטיבית, בסגנון ובלשון קריקטוריסטית הוסיפו לחיים בקבוץ זווית ראייה אחרת ושונה ותמיד אופטימית. עבודותיו הוצגו בכל אולם ומקום אפשרי בארץ והיוו נדבך נוסף של ההוויה הקיבוצית שלנו. בתערוכתו הראשונה, בבית סוקולוב ב - 1962 אורח הכבוד היה מארק שאגל בכבודו ובעצמו. רב גווניותו מתבטאת בראייה תלת ממדית של הנושאים בהם טיפל במהלך יצירתו - אם ביקורת ואם סיקור ואם "לטיפה". רישום, ציור, צבע, פיסול ואנימציה, אלה תחומי עיסוקיו האומנותיים. יישומיו בתחום אמנות האנימציה יצרו תפיסה חדשנית ומקורית גם יחד. לאחרונה הוציא ספר לילדים בשם "כאשר לדב התחשק לעוף" - הסיפור והאיורים של אביגדור וניסחה את הטקסט מרים רות ז"ל (קרובת המשפחה). אביגדור ידידי וחברי, תמיד היה עסוק בנושאים האהובים עליו, כחבר באגודת אמני התנועה הקיבוצית, השתתף תמיד בכינוסי אמנים, כאשר אלו התקיימו. בשמחה והוקרה אנו מציגים את התערוכה הגדולה של יצירותיו של אביגדור בן 95 עד 120.

משה סעידי

אמן- אוצר

לפי בקשת רבים, התערוכה תוצג עד סוף אוקטובר.

על אביגדור

אביגדור הגיע לקבוץ עם משפחתו ב- 1950 והביא עמו, כבר אז, את ריחה של האמנות האחרת – זו שיוצרים תוך כדי, ואחרי העבודה. זו שלא מנסה להידמות ל... מאוד אישית ועם כל מה שבא..

מאז (עד לא מזמן) – צייר, רשם, התעניין, יצר – פחות, אבל המשיך ליצור. אנחנו – משה סעידי, גידי קרון, רחל גולדבורד, זוזי שינדלר, ליאורה בן חורין ואני – לקחנו על עצמנו – יחד עם עמוס ונעמי - לשחזר ולשמור את עבודותיו מאז ראשיתן. מצאנו בסטודיו שלו אוצר בלום(חלק במצב נורא!). היה עלינו למיין ולהוציא את הקריקטורות, הציורים, הבובות וכל מה שעשה במשך השנים, שהיו במצב טוב יחסית (כאב הלב על כל ציור, רישום, או קריקטורה ששמנו הצידה). העברנו את עבודותיו הנבחרות, לידי אמן מהימן, שעשה עבודה מדהימה בשיפוץ ומסגור, עד לרמה מכובדת.

רצינו להציג את התערוכה בתאריך יום הולדתו ה- 95 (בקיץ) ולא הספקנו. אז הנה לכם – חיינו בהומור, סאטירה, ביקורת ורוח טובה + הפסלים שעברו שיפוץ וצבע כדי לשמרם. אני מייחלת לכך שנדע לשמור ולשמר. יש עדיין עבודות רבות בסטודיו, שאפשר להציגן, כשיוחלט סופית על הסבת הסילו לגלריה לאמנות של כל אמני הקבוץ – ניתן כבוד לכולם!

תוספת קטנה – במשך השנים יצר אביגדור סרטי אנימציה מיוחדים – גם הם ברמת הומור ורעיונות לא רגילים. וכמובן הבובות, שהכין ליובל ה- 25 עם שמעון קורנגוט. וכמובן – ניהול מחסן התחפושות עם ז'וזיה ז"ל, במשך שנים רבות – שמירה ואיסוף לתפארת.

תודה רבה

תלמה

אביגדור הוא איש רנסנס.

מוכשר, חכם, סקרן, יצירתי בהרבה תחומים. אני מכירה ואוהבת את אביגדור. מאז 1968. כבת 21 אומצתי בביתם של ז'וזיה ואביגדור. עבדתי שני עשורים לצידו במפעלי הקראמיקה של כפר מנחם. אביגדור היה מעמודי המפעל וממקימיו. ראיתי אותו עד יום כיפור 1973 כאיש שמח וצוחק, מצייר קריקטורות, מצייר נופים, מפסל גוף האדם ובעלי חיים, מכין בובות מריונטות להצגה. הכל בכישרון רב, בידע שרחש כאוטודידקט. אחרי נפילתו של בנו האהוב והמוכשר, ראובן ז"ל, הוא עצר ונסגר בכאבו. אבל אמנים יוצרים מכאב וכך אביגדור הבין שהתחום הבא, ללמד את עצמו יהיה ליצור סרטי אנימציה לזכר בנו אשר היה קריקטוריסט נפלא לא פחות מאביו. סרטו הראשון של האב מבוסס כולו על סדרה של קריקטורות של ראובן על צה"ל.

מכאן היה ברור שימשיך עשרות שנים, עד אחרי גיל 90 עם קרוב לתריסר סרטים אשר הכין לבד, ציור אחרי ציור ידני ללא מחשב, כולל צילום, צבע וקול, שהוסיף בעצמו. אמני האנימציה הישראליים מכירים ומוקירים את יצירותיו של אביגדור. סיפור מצויר שהכין עבור בנו הצעיר עמוס על דוב וציפור יצא פעמיים לדפוס: פעם בעברית עם חרוזים של מרים רות ולאחרונה עם חרוזים באנגלית של גרשון רייטר בארצות הברית.

היצירתיות של האיש לא עצרה באמנות, כאדם שאוהב לאכול ולשתות דברים איכותיים ולמד כנער בוינה קונדיטוריה, התחיל אחרי שהתאלמן לפני 17 שנה ונולדה להם נכדה מדהימה, לבשל מאכלים וינאים נהדרים (אחסוך מכס את השמות היונאיים המסובכים). הוא הכין מענבים (שכל השנים קטף וסחט בעצמו ברגליו) משקה חריף "שנפס". קטף צלף, סירפד, תמרים והכין מהם שימורים ומעדנים. וכולנו נהנינו. הקיץ חגגנו יום הולדת 95 לאיש מיוחד זה.

ביחד עם זיוזיה הם היו זוג מושלם שביתם היה פתוח לבנות ובנים מכל העולם אשר עדיין שומרים על קשר עם אביגדור במיילים ובפייסבוק.

זוג זה היו גם מלך ומלכה של חגיגות פורים בכפר מנחם במשך עשרות שנים. זיוזיה תפרה אינסוף תחפושות נפלאות והאיפור של אביגדור היה מקצועי לא פחות וכולנו נהנינו משניהם.

תערוכה זאת בחדר אוכל היא טעימות מרוב יצירותיו של אביגדור: רישום, ציור, פיסול בעץ וחוטי ברזל וקריקטורה תודה גדולה למשה סעידי על הרעיון וביצועו בעזרת תלמה, רחל, ליאורה ואחרים.

את סרטי האנימציה הציגו במועדון לקראת ראש השנה. בהשתתפות אורחים מכל רחבי הארץ. סרט אחד אפשר למצוא ב יוטיוב כשכותבים את שמו של אביגדור כהן בלועזית. בערב הקרנת סרטי האנימציה (אחרי הברכות) סיפר אביגדור על שני אירועים משמעותיים בדרכו האומנותית:

האחד, ביקור מארק שאגאל בתערוכה שלו בתל אביב באמצע שנות ה-60 וצילום משותף של שניהם, ע"י ציור של אביגדור.

השני, אביגדור הכין פסל זז וצוחק ושלה אותו לוולט דיסני, כתגובה קיבל מכתב בכתב ידו של הגאון, שהודה לו והביע הערכה לעבודתו.

אביגדור איתנו, סקרן וחכם כתמיד, מטייל בשבילי הקבוץ נהנה מאוכל טעים, כוס בירה או ברנדי וסיגריה אחרי.

לא מפסיק להתעניין בפוליטיקה ובכלל בכל מה שקורה בעולם. וממשיך להיות אבא וסבא אהוב.

מאחלת לאבא-סבא שלנו אביגדור שנים רבות של שמחת חיים ובריאות.

אוהבת זיוזיי

סוכות 2015

שולה אופיר סקרה את ועדות הקהילה:

בטחון סוציאלי – אבי בן צבי סיים את תפקידו כמרכז הוועדה. תודה רבה על הניהול הנאמן.

יש מספר צוותים המטפלים בנושאים באופן ספציפי:
סיעוד - צוות סיעוד מטפל בבקשות סיעוד של חברים מגיל 55 שנים, שמקור התשלומים עבורם הוא מקרן המילואים. חברי הצוות בשלב הזה הם חברים מצוות הביטחון הסוציאלי+יועצים בריאותיים דני אלבירט וענבל שנהב.
אופן הפנייה לקרן והטיפול בבקשה הם על פי הנוהלים שנקבעו בהסדר הסיעוד:
הפנייה נעשית ע"י חבר או בן משפחה או אפוטרופוס או ע"י הצוות הרפואי.
את הפניות מרכזת ענבל. תנאי ראשון לטיפול צוות הסיעוד בבקשה, הוא הכרה של ביטוח לאומי לתוספת שעות סיוע לחבר. לצוות אין סמכות להחליט האם החבר מוכר כסיעודי, או לא. המשך הטיפול בבקשה נעשה ע"י רופא גריאטרי שבסמכותו לקבוע את מצבו של החבר שפונה.
חוות הדעת מועברת לצוות הסיעוד. אם חוות הדעת של הרופא חיובית, מועברת הוראת תשלום של העברה חודשית לחבר בסך של 3,000 ₪ ליו"ר קרן המילואים – סוזי אפרתי. ביצוע בפועל של התשלום נעשה דרך הנהלת חשבונות.
אם חוות הדעת שלילית, יש אפשרות לחבר לערער.
עד כה היו 2 פניות, ששתיהן טופלו ונענו בחיוב.

פנסיה - הטיפול השוטף באחריות הנהלת חשבונות. הקיבוץ התחיל לעבוד עם סוכנות ביטוח "טנא", במטרה לקבל שרות טוב יותר, טיפול אישי, בקרה ומעקב מול חברות הביטוח השונות, צמצום עלויות דמי הניהול וכתובת לחברים, שכירים ולבעלי התפקיד.

קרן השכלה גבוהה- מרכזת רחל גולדבורד- הקרן מנהלת חסכון לבנים שמקורותיו הם הקיבוץ וההורים, שנפתח לצרכי לימודים.

קרן עזרה הדדית – יו"ר אליז זלינגר. מטרת הקרן סיוע לחברים בעת הצורך.

ועדת בריאות - מרכז אמנון זלינגר. אחריות על מערך הבריאות הכולל, ניהול המרפאה, צרכים מיוחדים של חברים ובנים, ניהול תקציב.

קרן מילואים - יו"ר סוזי אפרתי. בקרן יש כספים יעודים של הסיעוד, בעלי צרכים מיוחדים, קרן עזרה הדדית.

צוות תאום בנייה - מרכזת שולה. הצוות מטפל בבקשות חברים לשיפוץ, או בנייה חדשה.

צוות שיוך דירות – מרכזת שולה. קידום תהליך השיוך.

צוות קליטה- מרכזת שולה. הצוות בודק אפשרויות קידום הקליטה במספר ערוצים אפשריים, כגון מגרשים מבונים, דירות יורשים, בדיקת אפשרות קידום אישורי בנייה.

בית הדר והפריפריה - ענבל

ועדת בנים- אבנת.

תשתיות-אבי בן צבי.

תב"ע- אבי בן צבי.

חידוש תשתיות- גלעד.

יו"ר ועד מקומי- שלומי גרבר.

חברים שלום רב,

החל מתחילת שנת 2015 עבר הטיפול בנושא הפנסיה להנהלת החשבונות באחריות יעד ביטנר ובטיפול של סיגלית מילשטיין.
אנו עובדים על הקמת מערך נתונים לניהול ומעקב אחר הפנסיה לחברים (באמצעות תוכנת טנא). התוכנה נותנת לנו כלי לבדיקה והערכה למצב הפנסיה העתידית של החברים.

חשיבותה של התוכנה ומערך הנתונים הוא כפול :

1. אפשרות להציג לכל חבר את מצב הפנסיה שתהיה לו לכשיגיע לגיל פרישה.
2. "הצפת" חוסרים בפנסיה עתידית לחברים, כך שניתן לטפל בחוסר כעת ולא לחכות שיגדל.

מטרת המערך הנ"ל הוא לדאוג לרווחתם הפנסיונית של החברים שמגיעים לגיל 67 (שלא יחסר כסף בקופה שלהם).

סיגלית מהנהלת החשבונות מטפלת ומתפעלת את התוכנה והקשר הישיר הוא איתה.

בסוף כל שנה, אנו מוציאים דוחות כוללים ומציגים אותם בפני צוות התאום ומטפלים בחוסרים במידה ויש.

בהזדמנות זו נודה לאבי בן צבי על הטיפול המסור והמקצועי לאורך השנים האחרונות בנושא הפנסיה.

יעד ביטנר וסיגלית מילשטיין

קרן עזרה הדדית

הוועדה הוקמה בעקבות החלטת הקבוץ ב- 2006 להקים את הקרן לעזרה הדדית. מטרת הקרן – מתן עזרה כספית לחברי הקבוץ בנושאים של בריאות, חינוך וסיוע משפחתי. הקרן אינה מסייעת בנושאים הקשורים לבינוי ושכון. כספי הקרן מושקעים בקרן מילואים. הקרן לא הייתה פעילה עד יוני 2014, כשנבחרה הוועדה. חברי הוועדה – אליז, גינה, רפי לזרקביץ ושולה. אין פניות מרובות לעזרה ואנו משתדלים להיענות לפניות.

צוות השכלה גבוהה לבנים

הצוות הוא חלק מהצוותים המטפלים בביטחון סוציאלי. חברים בו: אבי בן צבי, אליז רחל גולדבורד (האחראית) ושולה (מנהלת קהילה). הצוות מיישם את תקנון קרן ההשתלמות לבני קבוץ. בתקנון הקרן זכאים בנים ילידי 1988 ואילך, ועבורם נפתחו חשבונות חסכון. הצוות עוקב אחרי ההפקדות וחיובי ההורים ומטפל בפניות הבנים היוצאים ללימודים. דיווחה: רחל גולדבורד.

ועדת בנים

שנת תשע"ה עברה בטוב, ללא הרבה שינויים במגזר הבנים מסיום צפית עד גיל 28. היו לנו 12 סטודנטים וסטודנטיות שלומדים במכללות ואוניברסיטאות מהצפון בתל-חי עד הדרום בבן-גוריון. רוב הסטודנטים שלנו ממומנים בהסדר החדש - בקרן לימודים. 4 מהם גרו השנה בקיבוץ. הנציגות בצבא בשנה זו הייתה ועדיין גדולה, יש לנו 10 חיילים וחיילות. לכולם דירות בקיבוץ [בכיכר ליד ביי"ס האלה], נאחל להם שתהיה שנה של שקט ובטחון בכל הגזרות. יש גם צעירים בשנת שרות לפני הצבא, תושבים אחרי שרות, כאלו שעושים הפסקה בין הטיולים ולפני לימודים חיים ועובדים בארץ או נמצאים בחו"ל בטיול. אנחנו רוצים להמשיך ולאפשר לבנים המעוניינים לגור בקיבוץ ולקוות שהם אכן ירצו לחזור לחיות פה, ומשתדלים שיהיו גם דירות המתאימות לזוגות! לכל ילדינו באשר הם מאחלים שנה נפלאה, של הצלחה, עשייה והגשמה, בריאות ושמחה. בשם ו.בנים אבנת

משולחן משאבי אנוש

בשעה טובה הסתיימה שנה ואנו בתחילת שנת עבודה חדשה.
מש"א עסוקה בתחומים המסורתיים:

- א. איוש בעלי תפקיד דרך הוצאת מכרז, גיוס, ראיון, בחירה וליווי בהשמה.
- ב. הכנסת עובדים שכירים לעבודה במערכת והקפדה יתרה על כללי החוק.
- ג. ביצוע תהליך מדויק כולל "שימוע" לעובדים המסיימים את עבודתם בכפר מנחם.
- ד. ביצוע עדכוני שכר לעובדים לאחר קיום תהליך מקצועי עם העובד, מנהל הענף ומרכז המגזר.
- ה. כמו כן הייתי שותף לבחירה ואיוש בעלי תפקיד באגודה.
- ו. ליווי מנהלי הענפים בכל תחומי מש"א בענפים.
- ז. שיחות עם חברים היוצאים לפנסיה ומתן ליווי לפנסיונרים בעבודתם.

אני מאחל לנו הצלחה.

צקי רפאלוביץ

סיכום חצי שנתי עסקי

תוצאות חצי שנה 2015 בכל ענפי משק משביעות רצון, אין דרמות לא לטובה ולא לרעה, נקווה שימשיך כך.

גלעד.

בישוב הוקם צוות הפועל להפסקת השימוש בחמרים מסוכנים בסביבות כפר מנחם. בצוות אין ייצוג לחברי הקבוץ. חבר(ים) המעוניין(ים) להצטרף לצוות יפנה ליוחאי כהן טל 052-3271355. דיווח מפורט על עבודת הצוות ראו בעלון הישוב.

נושאי תכנון ובנייה בקיבוץ

לידיעת החברים/ות

עד לפני כשנתיים פעלה במועצה אזורית יואב ועדה לתכנון ובנייה מרחבית שטיפלה בארבע מועצות אזוריות.

מזה כשנתיים הוקמה ביואב ועדה מקומית לתכנון ובנייה שמטפלת אך ורק ב"יואב".

במסגרת ממלאי התפקידים בוועדה זו התמנה מהנדס חדש וגם מפקח חדש בשם יואב ברבי.

תפיסת העולם של המועצה והועדה היא שה "דברים צריכים להיות מסודרים" ומה שלא מוסדר צריך לטפל כולל הקפדה על טופס 4 בגמר בנייה .

הדגש בעניין זה הוא גם על מחסנים ופרגולות שלא תמיד נבנים בהיתר. בעניין זה ברצוני להעיר שבעקבות השינויים בחוק התכנון והבנייה מחסן עד 6 מ' הבנוי מחומרים קלים (פלסטיק בעיקר) לא מצריך היתר, לגבי פרגולות השאלה האם נחוץ היתר או לא קשורה לחומר שאיתו מכסים את הפרגולה ועד כמה הוא חוסם את השמיים.

יואב מזמין כל מי שיש לו שאלה בנושאי תכנון ובנייה או התלבטות לפנות אליו בטלפון 08-8500762.

כמובן שחברים יכולים להתייעץ גם איתי עם ארנון ווידי שקד, או כל אחד אחר שמבין בתחום.

בכל מקרה, אני ממליץ לא לחכות עד שהפקח יגיע אלי/כם/נו, אלא במידה וקיימת בנייה שדורשת טיפול להיתר **לטפל**.

גילעד מינץ.

. תודה לקוטי ז"ל.

כאשר יצאתי ללימודים "מאוחרים" רציתי לעשות את זה כמו שצריך. אך בועדת השתלמות ישבו אנשים קשים. קניתי תיק ג'ימס בונד וטבלה מחזורית. צריך לזכור שאז טרם היו מאות תיקים ותרמילים בכל בית, כן היה תד"ל צבאי מהשומר הצעיר והייתה מזוודה קרועה שפעם נפלה בדרך מערד למצדה וזהו. היה תיק גרמושקה ישן מהלימודים של אשתי, שלא תאם את צרכי, פניתי לד-. רכות הוועדה וביקשתי החזר, כפי שהתנהל אז הקיבוץ.. היה סביר לקבל - כל אחד לפי צרכיו. את הפריטים קניתי בחנות שנקראת אקדמון בהנחות גדולות. הוועדה דנה בסוגיה ו-י נשלח מטעם הוועדה להודיע לי שלא מחזירים כסף (כי הוא היה הגזבר של הוועדה). הוא אמר "שהם קונים או מחזירים כסף רק על דברים שאינני יכול ליהנות מהם אחרי הלימודים. כאלה שחוזרים לוועדה וניתן להעביר לסטודנט אחר". אמרתי: "בבקשה אגמור את הלימודים אחזיר את הטבלה וגם את התיק. שמישהו יוכל לעשות בהם שימוש אחרי. אחרי הלימודים. אין לי צורך בהם" הנימוק לא שכנע את י-.

20- יום אחרי ההחלטה הוועדה התחלפה וקוטי ז"ל תפס את המושכות הוא היה מרכז הועדה, ובתור מרכז חדש, אמר לי, לאחר ששמע את הסיפור, הבא לי את הקבלות וזיכה אותי במקום על מלוא הסכום. אגב התיק בידי עד היום ומהטבלה נהנית בתי בלימודיה. ולקוטי תודה!

איתי ישראל.

אליז ואמנון וכל המשפחה בפכות חמות לנשואי אירון עם בח"ל קוב!

*אמנון קופנלוט וכל המשפחה בפכות חמות להולצת הנינה תאנע נכבה
אליז וז'י!*

*אנופית אלינה וכל המשפחה בפכות חמות
לנשואי הנכב ז'ור עם בח"ל בת שבע.*

אנח פומבאסקי שהתטייס בהתנצחות לצה"ל בפכת ז'ק צלחה ובהצלחה

קורס אנגלית מדוברת של High Q במשקי דן

נפתחת הרשמה למחזור
נובמבר – דצמבר – ינואר
שימו לב – הקורס הפעם 3 חודשים
מתקדמים ב – 3 רמות !

◆ מועד התחלת הקורס – 01/11/2015

◆ מתאים למתחילים ולמתקדמים

◆ לימודי ערב - בין השעות 17:00-19:30

◆ 24 מפגשים , פעמיים בשבוע , ימי ראשון

ורביעי

◆ לימוד בקבוצות קטנות , יחס אישי ופרטני

אז למה אתם מחכים? מהרו להירשם! הכיתות שלנו קטנות ומספר
המקומות מוגבל!

לפרטים נוספים:

נאוה ישרים: 08-8611861

עם דליה והמשפחה כולה

אנו אבלים על מות חברתנו

עידית סנדברג ז"ל

עידית

הכל התחיל כל-כך יפה, נולדה לי אחות שכה חיכיתי לה. התינוקת הייתה יפה השם מיוחד מתרונן והשמחה כה רבה. חברים רבים, החברים הטובים של הורי ממלאים את החדר והערב מתמשך, השמחה לא נפסקת. כך נשאר זיכרון הערב הכי שמח של חיי. שנה עוברת מתהפך לו הגלגל: אני ילדה בת שמונה מלאה תהיות: מדוע אחותי שונה משאר התינוקות ולא עושה מה שהם עושים, כל אותם הדברים המתוקים שאת ליבנו כובשים ואיך זה יכול להיות בכלל, והתהייה נמשכת ימים רבים, וההסברים לא מובנים ולא מתקבלים ורק שעצב מתחיל ללוות את חיי ואת חיי הורי. העולם מתחיל להיות פחות ופחות מתאים לעידית, גם היא לא מתאימה אליו. נעשים ניסיונות רבים למצוא מקום מתאים, למצוא דרך לחבב עליה מעשים, להעשיר את עולמה ולהביא לה יותר נחת ושמחה. יש הצלחות מעטות ויש כישלונות. השנים עוברות אך תקוות לא מתגשמות. תקווה אחת דווקא כן.

עידית מוצאת אהבה, ועמוס נכנס לחייה. במשך השנים גם עם מהמורות וקשיים האהבה גדלה, נהיית לאהבת חייה. המשפחה קולטת את עמוס, גם חברי הקיבוץ, ועמוס גאה להיות שייך, אפילו פטריוט. שתי אהבות משותפות הם מגלים: האחת היא אהבת אנשים וילדים והשנייה היא אהבת שירים ולשיר. העניין בשתייהן הוא רציני והתמשך לכל אורך חייהם. עידית זוכה למנת נחת, היא לא בודדה כמקודם, אך עדיין סוערת, הרבה פעמים כועסת מחפשת דרך. קשה לה, קשה לסובבים, ולמרות הקשיים אנשים רבים וטובים מתגייסים במשך שנים להבין את קשייה ולעזור לעידית ולמשפחה. גם בשנותיה האחרונות, לאחר

מות ההורים ועמוס והיותה שוב לבד היה לה קשה, אך היא זכתה להרבה טיפול חם בבית הדר, ובשנתיים האחרונות הגיע לרוגע מסוים שהלך ורב. למרות שהיא לא נתנה לכך ביטוי מילולי ברור אני חשתי בזאת, שהיא הגיעה להשלמה ולשלווה, אולי גם לרגעים קטנים של אושר.

ועכשיו עת בוא המוות, המשחרר אמנם מהסבל, עצוב לנו, כי שנות חיים ארוכות עומדות למולינו, וגם אהבה דואבת היא אהבה וברגעים אלה במיוחד. שלום לך עידית ונוחי בשלום.

דליה שחק

עידית היקרה,

לא ממש הצלחתי להיפרד ממך כשעוד היית בחיים. בפעם האחרונה שביקרנו אצלך כבר היית רחוקה ולא יכולנו לתקשר כמעט... מנחמת אותי קצת העובדה שסיימת את חיך במיטתך מוקפת באנשים מוכרים אהובים ואוהבים שטיפלו בך במסירות. לפעמים נראה לי שחלק גדול מחיך היה מאבק. מאבק להוכיח שאת שווה, מאבק לקבל את מה שמגיע לך ומאבק להתמודד עם בעיותיך הרפואיות.

לפעמים המאבק היה נראה תוקפני כלפי חוץ ולעיתים בעקבות זאת קיבלת תגובה מתגוננת או תוקפנית גם מהסביבה. אבל, עם השנים הבנתי שהתוקפנות הזאת הייתה שריון ששמת על עצמך כדיי שלא יפגעו בך ובכוחות שלך להמשיך ולהתמיד במאבק על חיך ועל הקשר שלך עם אנשים.

מבחינתך היה נראה שמשמעות החיים הייתה קשר מתמיד עם אנשים וילדים, ראיתי את זה במסירות שהפגנת כלפי בן זוגך, עמוס, לאורך השנים בהתעניינות התמידית שלך בבני המשפחה, בילדים ובחברי הקיבוץ.

נראה לי שבשנים האחרונות השריון קצת ירד והתרככת קצת, אולי הרגשת יותר עטופה באהבה ופחות נדרשת להוכיח את עצמך ולהתנהג כמו שצריך...

הדמויות שליוו אותך במיוחד: יזהר שידע להגיע אליך ולפרוץ את השריון ולהתמיד בכך במשך 20 שנים; ענבל, זיוזי, יפה, מרים וכל הצוות הנהדר של בית הדר וגם אנשים מהקיבוץ, כמו נירה, שבצניעות ידעה לתמוך בך ובמשפחה. את הענקת להם בחזרה. אפשר היה לראות זאת בצורה מרגשת בכך שבימיך האחרונים, כשרוב הזמן ישנת, והיית שקועה בעולמך, התעוררת מדי פעם לזמן קצר והצוות בבית הדר סיפר לי שהדבר היחיד כמעט שהצלחת לעשות הוא לתת להם כמה נשיקות באוויר!

נוחי בשלום ובשלווה, עידית שלנו, וסלחי לנו אם לפעמים לא הצלחנו לתת לך את אותה עטיפה אוהבת שכה היית זקוקה לה, כי חששנו מדקירות הקוצים שלך ולא תמיד זכרנו את פירותיך המתוקים. ותודה על האפשרות שנתת לנו לתת ולקבל אהבה.

נואית דה מלאך.

עידית, או עידית שלנו, כפי שכינינו אותה, נולדה תינוקת שונה.
כילדה גדלה במסגרות שונות, כשההורים שלה, שלא התביישו בה, מנסים למצוא כל
מסגרת ובלבד שתתאים לה.
ואכן, ליזה ועוד מספר חברים, דחפו להקמת כפר התקווה, שם מצאה עידית מקום
מתאים.
שם גם פגשה את חברה לחיים – עמוס, לאחר מכן חזרו לכפר מנחם כזוג.
עידית, שתמיד רצתה לדעת מה קורה, מצאה עבודה מתאימה בחדר אוכל, מקום בו כל
אחד נמצא בעניינים.
לעידית הייתה נוכחות בולטת, לפעמים מביכה, אך מאחורי כל האי נעימות, עמדה אשה
חזקה, שידעה לעמוד על שלה ולהשיג את כל מה שרצתה.
עמוס ועידית הקימו בית בקבוץ. עידית ניהלה את הבית ביד רמה, עמוס היה ממש תלוי
בה.
שניהם אהבו את שירי ארץ ישראל, וכשהם באו לערב בהנחיתו של גבי ברלין, הוא תמיד
דאג לשמור להם מקום של כבוד.
לעידית היו חושים בריאים. היא ידעה בדיוק מי אוהב אותה ומי לא. מי שאהב אותה זכה
ליחס חם ואוהב ומי שלא, חטף הערות מעליבות ומכאיבות, כשלא תמיד אנשים הבינו
שעידית היא לא בחורה רגילה.
לאחר מות הוריה ומותו של עמוס חלה אצל עידית ירידה מוראלית. עידית. פניה קיבלו
צורה של ליצן עצוב, כל הזמן דרשה ממני לחפש ולמצוא אותם.
למזלה הרב היא הגיעה לבית הדר, שם שכתה לאהבה בלתי נלאית – כל הצוות ובראשם
מרים ויפה חיבקו ונישקו אותה ללא הרף.
בית הדר ללא עידית לא יהיה אותו הבית.
עידית הייתה מעין נס רפואי. היה הייתה חולת סכרת וסבלה מבעיות קשות בתפקוד
הכליות, לדעת כל רופאיה היא הייתה חיבת להתחיל טיפולי דיאליזה והצליחה לדלג על
משוכה קשה זו.
בימיה האחרונים ידעה כיצד להיפרד מן העולם, ללא כאבים.

יזהר זלינגר